

DEMAND No. 52.—CAPITAL ACCOUNT OF ELECTRICITY SCHEMES OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT.

81-A. Capital outlay on Electricity Schemes.

“That a sum of Rs. 96,41,592 be granted to the Government to cover the excess expenditure incurred over the voted grants for the year ended 31st day of March 1959, in respect of ‘Capital outlay on Electricity Schemes.’”

DEMAND No. 54.—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

82-B. Capital outlay on Road and Water Transport schemes outside the Revenue Account.

“That a sum of Rs. 31,10,186 be granted to the Government to cover the excess expenditure incurred over the voted grants for the year ended 31st day of March 1959 in respect of ‘Capital outlay on Road and Water Transport Schemes outside the Revenue Account.’”

DEMAND No. 55.—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

83. Payments of Commuted Value of Pensions.

“That a sum of Rs. 15,67,882 be granted to the Government to cover the excess expenditure incurred over the voted grants for the year ended 31st day of March 1959, in respect of ‘Payments of Commuted Value of Pensions.’”

REPORT OF THE RESOURCES AND ECONOMY COMMITTEE

Motion to consider.

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—Sir, I beg to move:

“That the report of the Resources and Economy Committee, laid on the Table of the

House on 10th July 1962, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the report of the Resources and Economy Committee laid on the Table of the House on 10th July 1962, be taken into consideration.”

Sri B. D. JATTI.—Sir, this is a very big report. I request the Hon’ble Members to offer their remarks and valuable suggestions. Then, Government will have an opportunity to know which of the recommendations can be accepted as they are and which can be accepted with modifications in the light of the suggestions of the Hon’ble Members. At the end, Government will try to clarify and explain the position.

As far as the Bills are concerned, wherever it was necessary to take the recommendations of this committee as the basis, we have taken them with slight modifications or variations. The other points will be taken into consideration after we hear the recommendations of this Hon’ble House and of the Upper House.

Mr. SPEAKER.—The first speaker will have half an hour and the others will have 20 minutes each.

Now the House will rise for half an hour recess.

The House adjourned for recess at Ten of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Ten of the clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಪ್ರವಣಿಬೆಳಗೊಳ).—ಮಾನ್ಯ ಧೈಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಏಕಾನಾಮಿ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂಚೆ ಮಂಡಿಸಿರುವಂಥ ನಾವೀಗ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ

ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮನಗಂಡು ಆ ಹಣವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದ ಅದೇಶದ ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದ ಎ. ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಸಮಿತಿಯ ವರು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಈ ವರದಿಯು ನುಮಾರು 600-700 ಪುಟಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬರೆಸುವುದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಗೋರವಾಲರರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಪತಿ ಮಾಧವ ರಾಯರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಒಂದಿತ್ತು. ಈ ಸಾರಿ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಿ, ಸಭೆಯವರ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆ ತೀರ್ಮಾನವೇ ನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ವೇಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕೆಂತ ರೀತಿ. ಆದರೆ ಇಂದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮರಾಠೆ ಎಷ್ಟು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂದು ಮಾಡಿರುವುದೇನು? ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸರ್ಕಾರ ತಮಗೇ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಮನೂವೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಅನುಕೂಲಿಸಿಂಧು ಮಾರ್ಗ ಎನ್ನುವುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ 'ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಾಡಿಯಂತಿದೆ' ಈ ಸಭೆಯೆಂಬ ಕುದುರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವೆಂಬ ಗಾಡಿಯು ಮುಂದಿದೆ; ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧುವಾದ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ತೆರಿಗೆಯ ಸುರಿಮಾಳೆಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ! ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಎ. ಪಿ. ಆರ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ, ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲದೊರಕಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಇರಾಖಾ ಇರಾಖಾ ವರದಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದು. ಇದನ್ನು ವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ

ಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ *Per capita income* ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ!! ಅದು All India income ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮೊದಲೆ, ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ *Per capita income* ಎಂಬುದೇ ಕಡಿಮೆ ಅಂಥಾದ್ದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಯಾದ್ದು 16.7 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ್ದು 13.64 % ನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ! ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ತುಂಬ ವಿಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ *Per capita income* ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯತಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲೇ ಏನೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೋಷವಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಯಶವಂತಪುರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಎಕಾ ನಮಿ ಮತ್ತು ರಿಸೋರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆ? ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಿಪೋರ್ಟ್. ಇದು ಚರ್ಚೆಯಾಗುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಾವು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ಈ ಸಭೆಯ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಉದಾಸೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ!

Mr. SPEAKER.—I expect the Chief Minister to come early.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—It is imperative that they should take down notes and reply.

Sri V. M. DEO (Gubbi).—I hope the leader of the opposition will wait till the Chief Minister comes.

Mr. SPEAKER.—I cannot keep the House waiting. Sri Sivappa may speak.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈಗ ತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮನೂವೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು, ಈ ಸಭೆಯು ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದಮೇಲೆಯೂ ಕೂಡ *Per capita income* ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲಾ!

ಇವತ್ತು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವು

a doubling of the estimated expenditure but with no increased benefit to the State or revenue to the Government."

ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ ಅವು ಇಷ್ಟೇ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಮುಗಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಎರಡನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೂ 2ನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ 3ನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಡಬ್ಬ ಆಯಿತು. ಶೇ. 50 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಲಾಯಿ ಬರುವುದು ಇದರಿಂದ ಹೋಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭವನ್ನು ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. "There are no built-in safeguards in the plans to prevent the wastage of country's resources or avoidable overspending of public funds." ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಭಾವವೆಂದು ಇರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೇ ದುಡ್ಡು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ಹೀಗೆ ಒಂದು ಹೆಸ್ಟಿ ಡಿಸಿಪನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಹೊಸದಾಗಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಹ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಫೈವರಿ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ರಷ್‌ನಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಸ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪೀಡಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾರೋ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. It is a faulty construction ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಕಮಿಟಿಯವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. The accent upon speed has resulted in disregard of considerations of economy and even of sound construction. Extensive damage caused by floods to some of the irrigation projects in the country should serve as a warning against the tendency to sacrifice stability and safety for speed by rushing through large projects and public works.

ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೇತುವೆಗಳು, ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ

ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬರಾಬರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳವಾಗಿ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 3ನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕು, ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ 3ನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ 3ನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಲೆಖ್ಪಾಚಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಇದೇ ವಾತವ್ಯ ಅನೇಕ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಹೊಗಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಷ ದೋಷಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವಂತಹದು. ಅವರೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ತರ್ಕವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕು ಇಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಸ್ಪೇಡಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ P.W.D. ಎಂದರೆ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರ್ವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು, ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಇತರದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಲಂಗು ಲಗಾಮೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಇದು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡ ದೇಶ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ರಚಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರವಾಗಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು, ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಬಡ ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಫೀಸ್ ಕಮಿಷನರಿನವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಈ ರೆಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಕಮಿಷನರಿನವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಗದ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರ 12-6-1959 ರಲ್ಲಿ ಹೊರಟದ್ದು ಆ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಪ್ರತೀಕವು "Dropped" ಎಂದು ಹೇಳಲು 562 ದಿವಸಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಪತ್ರ ಹೇಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿತು ಎಂದರೆ, ಪೇಪರು ಮೊದಲು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಆಗಬೇಕು. ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡುವವರ ಹತ್ತಿರ 19 ದಿವಸಗಳು ಆದವು. ಕೆಲವು ವರ್ಗದ ಅದನ್ನು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಮಾಡಲು 221 ದಿವಸಗಳು ಆದವು. ಆ ನಂತರ ಸೂಪರಿಂಡೆಂಡೆಂಟ್ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಾದವು, ಆನಂತರ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ 22 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಆಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ 43 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಆ ನಂತರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬರಲು 24 ದಿವಸಗಳಾದವು, ಆಮೇಲೆ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ನವರ ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ 17 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಗದಗಳು ಬೇರೆ ಟೆಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು 200 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಅರ್ಜಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತೀಕವು "Dropped" ಎಂದು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ 562 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರದ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಿ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ Annexure (6)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಪತ್ರ 24-8-1959ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಪೇಪರು, ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ 1023 ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪೇಪರು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿತು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದರ ವಿವರಗಳು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಎಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಪ್ಪ (ನಿರಾ).—ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಏತರಲ್ಲಿ? ಮೊದಲನೆಯ ವಾಹನದಲ್ಲಿ? (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನರಕಾರದ ಕೆಲಸಗಳು ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಮತ್ತು ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಫೈಲು ಕೇಸುವರ್‌ನ ಹತ್ತಿರ 366 ದಿನಗಳಾದವು, 107 ದಿವಸಗಳು ಬೇರೆ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಇದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಲು ಒಟ್ಟು 764 ದಿವಸಗಳಾದವು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಜನ ಬರೆದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಇವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವರೇಜನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಲೇವಾರಿ ಬೇಕಾದರೆ 272.2 ದಿವಸಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇಜಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ 2,199 ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 102 ಜನ ಗೆಜೆಟ್ಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿನ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ 2199 ಜನರಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಹಾಗೆಗೆ ಬಿಡೋಣ. 1,400 ಜನರಿರುವ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಐದುಲಕ್ಷದಷ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರೇಜು ಆಗಿ ಸುಮಾರು 2,800 ಪತ್ರಗಳನ್ನು (Records) ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 1,400 ಜನರಿರುವ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2,800 ಪೇಪರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂದರೆ Average Receipts per day in the secretariat is only two papers. ಎಂದರೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಾಗದಗಳು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗುವ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಪೇಪರಿಗೆ Average cost is Rs. 6 per day ಎಂದರೆ ಕಾಗದದ ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಒಂದು ಅಹವಾಲಿನ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು "yes" or "no" ಎಂದು ಹೇಳಲು 272 ದಿವಸಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು welfare state ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸುಖ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕು, ಅಂತಹ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ಏನಾದರೊಂದು ಅಹವಾಲನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಪಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರೇ ಉಳಿಯಲಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಖೀರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ವಾದ ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿಕೊಡದು ಎಂದು ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು 272 ದಿನಗಳನ್ನು ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಕ್ಕಮೃಗ ಅಪರಾಧ. ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ 50-100 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಪುನಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕೋ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಟೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಟೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸು, ಅನಂತರ ಡಿ.ಸಿ. ಆಫೀಸು, ಅಮೇಲೆ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ ಆಫೀಸು ಹೀಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಮೇಲೆ ಜನ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಡಿ.ಸಿ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಒಬರಾಯನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ, Red Tapism, ಎನ್ನುವುದು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ.

11-00 A.M.

ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಕೆಲಸವೂ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಹವಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಹವಾಲನ್ನು ಪತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪತ್ರವಿಳಿವಾರಿ ಮತ್ತು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಜವಾಬು ಏನು ಬರುತ್ತದೆ, ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯದೇ ಜನರು ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಹವಾಲ ಕೇಳತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇಂದು ನಾವು ಪ್ರಜಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇದು ತರತಗ್ಗಿನಂತೆ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರಾದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಹಣ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ ಅಂತ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜತ್ತಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಎರಡು

ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದನೆಯದು ಹಣ ಎಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರೋಷವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೇಖರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು. ಇಷ್ಟಾದರೆ ಸಾಲದ ಯಾವ ಯಾವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ, ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು. ಈ ಎರಡಲ್ಲದೆ ಮೂರನೆಯದು ತೆರಿಗೆ, ಅದರಿಂದ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕರೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರೆ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ರೆಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲದೇ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವ ಮುಲಾಜಿಗೂ, ಒಳಪಡದೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಳಪಡದೆ, ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕದ್ದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮರಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯು ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ನುಂಕವನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾ ದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಯಾವ ಒಂದು ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗಿದ್ದರೇ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ, ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಈ ಹಣ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೇಖರವಾಗಬೇಕು ನಿಜ. ಈಗಾಗಲೇ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಎರೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ. 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. 25 ಮತ್ತು 10 ಒಟ್ಟು 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಜನರಿಗೆ ಏಕೆ ನಕಟ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಬರಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹೊರತು ಜನಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಗಟ್ಟಿ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಾವು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ರೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫುಟ್ಟಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ಏನು? ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ಆಳವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿರ್ವಿಫಲ್ಪವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ವಿಫಲ್ಪವಾದ ಒಂದು ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರಾವತಿ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಂಕೆ ಮೂಡಿದೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರಲಿ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ, ನತ್ಯವಾಗಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಬೇಕು. ಶರಾವತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬಹಿರಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ. ವಿಚಾರಣಾಕಮಿಟಿ ಮಾಡುವಾಗ, ತಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಆಶೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕವರನ್ನು ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಾರದು, ಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಯೋಜನವಾಗಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಏನು ಅಂತ ಕೇಳಿ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಧರ್ಮದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸತ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿರೋಧಪಕ್ಷವನ್ನು ನಂಬಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—I want to know whether the Hon'ble Member wants to have these committees appointed on political party basis?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ಆಗಿ, ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ರೋಪ ದೋಷ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ

ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಅಪಾರವಾದುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಸಂಪತ್ತಿನ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವ ದೇಶವಲ್ಲ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದರೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಸಾಲ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಸಾಲ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುವ ಜನರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಿದೆಯೆಂಬುದು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ವಿಷಾದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಮುಗಿಯದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಯೋಜನವೇನಾಯಿತು? ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನಿಂದ 1962 ನೇ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಸರಬರಾಯಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗಿದೆ? 1962 ಮುಗಿಯುತ್ತಾ, ಬಂತು, 1963 ಕ್ಕೂ ಬರುವವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಂದು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬದಲಾದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ನೀತಿಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದು ತಪ್ಪು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ, ಮುಂದೆ ಕೂಡ 5 ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೂ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವಾಗ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ, ಕುಂಟುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕುಂಟುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವರದಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ತಂದೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕೊಡದೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ತಿರುಗುಗಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊದಲು ತಿರುಗಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ತಿರುಗಿ ಅಥವಾ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಿರುಗಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಿತವ್ಯಯದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಪೋಲಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತಂದು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಮೂಲೋತ್ತಾದನೆ ಮತ್ತು ಮಿತವ್ಯಯ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದು, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಹಣ ಕೇಳಲು ಅರ್ಹತೆಯಿದೆ ಎಂದು, ಎರಡನೆಯದು, ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ದೂರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಧೋರಣೆಯಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗದಿರುವ ಹಾಗೆ ಪೈಪಸ್ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿರಬೇಕಾದ್ದು. ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಈ ವೇಳೆ ಗಾಗಲಿ ೩-೪ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ you have torn it out of context ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುರಾಡಳಿತವಿದೆ ಎಂದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒದಿದೆ. “ಈ ಸಮಿತಿ ಹೇಳುವುದು ಬೈಬರ್, ಇದರಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೂ ಸರಿ” ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಮತ್ತು ಒನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

“The real test of efficacy of administration in a democratic set-up of Government is of course the reaction of the people to the way in which it is being run. There is, as far as we have been able to feel the pulse of the public opinion in the State, an undercurrent of dissatisfaction with the administration on the score of (1) delay and (2) corruption. Despite the disappointment of larger staffs, creation of new departments and expansion of existing ones since the State reorganisation, delay in Government work has tended to increase rather than to come down. The existence of an Anti-Corruption Department does not appear to have effectively checked the spread of corruption in the State. Writing on the Mysore Administration in 1958, Sri Gorwala said ‘The most frequent cause of complaint, the one most bitterly voiced against Government in Mysore is that of delay’. ‘Particularly bitter’, he went on to say, ‘is the complaint about delay in the Secretariat and in the offices

of the Heads of Departments.’” He attributed the real cause of this unsatisfactory position to ‘the failure on a large scale to understand the responsibility which the Government and the administration owes to the people.’”

Then on page 63, it is stated that the “officials make difficulties and delays until they are paid.” The responsibility for eliminating delay is squarely that of the Heads of Offices and Departments.

ಬಹಳ ಡೇಟಾ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಏನಂದರೆ this is every thing ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಕಾರಣ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಸ್ಟಿ ಆಗಿ ಇದು ಬೈಬರ್, ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಜೋಷರ್ ಆಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಆರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವುದು ಬಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾರಣ ವೇನಂದರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣುಪ್ಪ, lack of perspective ಇದೆ, ಸಮಗ್ರವಾದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. Perspective ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. It is Constricted, ಅದುದರಿಂದ approach ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ರಿಜಿಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಯಾರನ್ನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಮೂಲತಃ Socialistic Pattern ಏನೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವರದಿಯ 49 ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ “But it would be necessary to ban fresh recruitment for all Categories of staff temporarily” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ 48 ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ

“The form in which Central assistance is being afforded to the States is also a cause of uneconomical expenditure. In a sense State Government find themselves helpless, since predetermined expenditure and staffing problems of all India schemes like the C.D. and N.E.S. have to be accepted by the States without any choice”

ಅವರು ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕು. We are not the Vassals of Delhi as of yore. We can change it, by proper representation. ಈಗ ಸೋಲೋ ಆಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನೋ ಎಂದು ವಿಧವಾದ ಧೋರಣೆ ಇದೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಎಂದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು personality ಇರುತ್ತದೆ; ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು personality ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ತಿರುಳಿದೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಬಣ್ಣದ ಮಾತಿಲ್ಲ, ಅವೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. With all the goodwill that is rare to be found in this world. We tender some advice. “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, Fisheries ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನೀವು ಅಲ್ಲೇ ಇರಿ, ಅದರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕೋದರೆ, ನಾನು ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ, ನೀವು ಸುಬ್ಬು ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. Fisheries ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು Animal Husbandry ಇಲಾಖೆ ಈ ಎರಡನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಬ್ಬರೊಬ್ಬರೇ RQE Committee Report ನ್ನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ, analytical mind ಇಲ್ಲವೇ ಇರಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಕುಣಿಗರ್ ಫಾರಮ್‌ನ ಸಮಿತಿಗೆ ಟರ್ಫ್ ಕ್ಲಬ್‌ನವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾಜನರು ಏನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದೇನಮ್ಮ ಹೀಗೆ. Turf & butterflies go with it ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಯಾರನ್ನಿಡಬೇಕೋ ಅವರನ್ನಿಡಬೇಕೋ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ ಆಗಿರುವ ದುರಾಡಳಿತ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಅದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಗಲಿ ಇತರ ಯಾವ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ ಅದು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಾರಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯನರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸದಸ್ಯರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಎಂದಮೇಲೆ ಜನರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆಂದರ್ಥ. People became desperate; so they threw up a great number of independents, ನಮ್ಮ ಧೋರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ. ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ We can agree to disagree; for example naming the state as Karnataka, Arguments ಕೇಳಿ ಅಮೇಲೆ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ನೀತಿಯ ವಿಷಯ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತಾರಾಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟನ

ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟ, ಎಂದರೆ, standard ಸರಿಯಾಗಿ ದೀಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದರಿಂದ they get bagged down in detail so much so, they have no time to think of policy matters ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾರೋ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇವರು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪಕ್ಷಪಾತವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ “ಎತ್ತು ಏರಿಗಳೆದರೆ ಕೋಣ ನೀರಿಗೆಳೆಯಿತು” ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ದ್ದವರು, ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಬೇರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಒಂದು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ, ಎಂದೂ ಹತ್ತದೇಯಿರುವ ಸರದಾರ ಕುದುರೆ ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ತತ್ತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾದ Policy ಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

11-30 A.M.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಆಡಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ಕಟ್ಟಿದಾಗಿದೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯ ವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅವರು ತತ್ತ್ವಗಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ He stands out as a big bulging personality in Mysore State. ಒಂದಾನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. “ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು vested interest ಗಳು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದೇರಾ ಸರಿ. ಆದರೆ, ಇಂದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬರೀ ತತ್ತ್ವನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲ. It is not the point in which you stand that is important, but rather the direction in which you are moving that is important. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ತತ್ತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು, ಅಂಥವರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾವು, ನೀವು, ದೇವರು— ಈ ಮೂರು ಜನ ಸೇರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿಕೊಡದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರೇ ‘ಚಿತ್ತಗುಪ್ತರು.’ ಹಿಂದೆ, ‘ಸತ್ಯಯಮನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಚಿತ್ತಗುಪ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನೀವು ಕನ್ನಡನಾಡು ಒಂದಾಗಿ

ಬೇಕೆಂಬ (Linguistic province) Progressive Movementನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದಿರಿ, ಜನ ರೈತರ ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಜಾಗಿ support ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ಅವರು ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಆಪೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತು? ಅವರನ್ನೇ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಬೇಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ: ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಳುವುದೊಂದು ಮಾಡುವುದೊಂದು' ಆದರೆ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ weaknessಗೆ ಮನಸೋತು 'ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ ನೀವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ನಾಳೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಈಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಕರ್ನಾಟಕದ All India Congress Working Committee ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಿದ್ದರೂ, ಈ ವರ್ಷ ಕಣ್ಣುಮಾಕಿದಾರೆ.

MR. SPEAKER.—How is the hon. member concerned with the Working Committee here?

SRI V. M. DEO.—As it relates to one fundamental point, namely, good results will flow only when it is aligned with your ideology. But when they are at variance something else happens and we will give room for dissatisfaction, if not to-day at least after some time.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಾಗುತ್ತದೆ? ಮನುಷ್ಯನ ಕೆಲಸವೇ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಮೂಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಿಟೈನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಅಪವೇಶಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇದೇನೋ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ 10 ಜನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಷ್ಟವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಜ. ಆದಕಾರಣ ಐಶ್ವರ್ಯ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟೇ ಜನರು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಸರಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕಿನ್ಸನ್ ಸನ್ ತತ್ತ್ವ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಮಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಇರಾಖಾ ಮುಖಾಂತರ (Departmental Basis) ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ರೀತ್ಯಾ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಆಧಾರವಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ವಹಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳನ್ನಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರೆ ಕಾರಣ ಕೊಡಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನುಮ್ಮನೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇ ನರಿಯೆಂದು adamant ಆಗಿರಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಈ ರೀತಿಯು ವ್ಯಥಾ ಖರ್ಚುಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ inflation ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ನೀವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಂಡರು 3 ಅವಧಿ ಮೀರಿ 3-4 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. 100 ಅಂದಾಜಿದ್ದು 300-400 ರೂ.ಗಳವರೆಗೂ ಏರಿತು. ಕೊನೆಗೂ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟುಮೇಲೆ ನಿಯಮಿತರೀತ್ಯಾ ಕೆಲಸ ನಡೆದು 1½ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಒಟ್ಟಿನಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತು? ರೈತರ ಮೇಲೆ 1½ ರೂ. ವಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಬೀಳುವಂಥಾದ್ದು ಹೋಗಿ 6 ರೂ., 8 ರೂ. ಬಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆನೋ ಬರುವ Perennial Income ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ, ಆದಾಯದ ಮೂಲಗಳಾದ ನಿರಾವರಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೂ ಅವರು ತೋರಿರುವ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಆಡಳಿತದ ತಿರುಳು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆಯುಂಟಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಷ್ಟ ಹೊಂದುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸ್ಫುಟಹೊಂದಿ ಮಾರ್ಲೆಕನನ್ನು ದಿವಾಳಿ ಏಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಮಾರ್ಲೆಕತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಲಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮೂಲೋತ್ಪಾದನ ಹೊಂದಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮೂಲಕದಕ್ಷ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯವೆಂದರೆ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬಂದಿ, ಕಡ್ಡಾಮಾಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಯಂತ್ರಗಳ depreciation charges ಕಳೆದು ಉಳಿಯುವ ರಾಶಿವೆಂದರ್ಥ. Change Pay structure. ಸಂಬಳ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ತಿದ್ದಿ; ಹೀಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಬುನಾದಿ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. Continuous growth ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸು

(SRI V. M. DEO)

ವುಡಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. Pay structure ನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ Change ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. A. G. R. Committee report ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಆದಳಿತ ಸಂಹೋಗಿ ದೇಶಕ್ಕೊಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆದಳಿತ ಧಲ್ಲ ಮೂಲತಃ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ "Do not change horses in the middle of the stream" ಎಂದು ದ್ವಾರ. ಇದು ಒಂದು catch phrase ಆಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಪಾದವನ್ನಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಗಿರುವ ಆದಳಿತದಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು by inference ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅಧಿಕಾರ ಚರಾಯಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂಥ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಮೇಲೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನೋನ್ನತಿಗೇ ಆಗಲೇ ಅವನತಿಗೇ ಆಗಲೇ, ಆ ಕೆಲಸದ ಪ್ರತಿಫಲದ ಹೆಚ್ಚಳಿಕೆ ಮತ್ತು ತಗ್ಗುವಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಾತ್ಮಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅಧಿಕಾರ ಚರಾಯಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನೋನ್ನತಿಗೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಅವನತಿಗೇ ಆಗಲೇ ಆ ಕೆಲಸದ ಪ್ರತಿಫಲದ ಹೆಚ್ಚಳಿಕೆ ಮತ್ತು ತಗ್ಗುವಿಕೆ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಾತ್ಮಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜುಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲದ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪುಗತಿ ಸಾಧ್ಯ. The work of an organisation as related to its ideologies will have decisive effect and in turn generate certain out-look and the size of it depends on the size of its field of activity.

A series of retrenchments without expansion of Government activity in the field of Public Sector is recommended which is a wrong approach. Size of establishment is correct but is rendered useless since it is not linked with expanding Government labour activity. A state of affairs should be created whereby private sector economy should merge with State sector economy gradually so that by and by private sector economy is abolished.

Sri P. F. D'MELLOW (Nominated) :—Mr. Speaker, Sir, my observations on this report will be confined to dealing with that aspect of the report which endeavours to distinguish the

duties of the committee as a Resources Committee from its recommendations in matters of economy.

We have heard both at the time of the debate on the budget as well as when dealing with the Bills for additional taxation, several hon. members referring to this report. Some of the hon. members appeared to be unfair to the Committee when they sought to use the report on the one hand to criticise some of the measures for additional taxation and yet suggested something that the Committee did not care to suggest. The Committee specifically concerned themselves with two aspects. The first is about ways and means of raising the additional amount of money required by the State to meet the expenses to implement the State's third plan. On one point the Committee are very clear and that is there is no escape from additional taxation. The Committee have made it very clear that this money for the State's Third Plan must be found by additional taxation. To that extent it does seem surprising that hon. members ignored this aspect of the Committee's recommendations and suggested that the State Government should go out of its way to ignore some of the recommendations for additional taxation and seek to obtain further Central assistance. The Committee have made a very valuable point regarding the psychological effect of this begging for extra assistance instead of helping ourselves in the State itself. The Committee have very rightly pointed out that to depend too much on Central assistance has a very bad effect. The plan after all is the plan of the people and if we as State try to get the resources for the plan by merely turning to the Centre every time, then I do not think it is really helping the people to become plan-minded. We have been told by the Committee that there is also another danger when they say that "when the State has to rely on its own resources as in pre-independence days then the Ministry is put on its mettle and has perforce to be economical in its dealings." That is the whole point. It is wrong even psychologically to

turn to the Centre always for assistance. Instead we should find out ways and means of raising this money by ourselves. That is the point that the House should take into consideration.

The other aspect of the Committee's recommendations is about economy. It is not my intention to take the House through the various recommendations for economy. The Government should pay attention to implement the recommendations of the Committee in the matter of economy and not allow them to go by default.

The Committee's recommendations in respect of Social Welfare Department are very important and worth considering. The Committee are very clear when they suggest that "neither the set up of the department nor its personnel seem to be suited to achieving the object in view." The Committee goes on to say: "Welfare work is likely to gain in effectiveness with less expenditure on staff, if the Department is wound up and the entire work transferred to the local bodies with the allotments." If the implementation of the social welfare plans is left more to voluntary welfare organisations it will result in substantial economy to Government.

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Sir I would like to say a few words about the recommendations of this Committee which runs into a big volume and they have made about 412 recommendations. Many of these recommendations deal with details and I do not want to say anything about those details, but there are certain very important points made by the Committee which I think the Government should take into consideration and implement so that the Government may be run on sound lines.

I want to refer to recommendation No.7 which suggests the appointment of a high power commission outside the Government organisation to be named Economy and Evaluation Commission, so that they may review the plan targets and performance. Not only that, but they may also advise the Government regarding economies in public expenditure. I think this is a very important recommendation. Even

the Planning Commission sets up many independent bodies to evaluate the performance under various plan schemes and after taking into consideration the recommendation of those bodies, the Planning Commission revises and reorientates its own future programme. Therefore, I should like to suggest to Government to set up an independent agency to evaluate the various plan performances and Government should see whether economy could be made and loopholes could be plugged. They should also see whether the agencies which have been used by the Government to implement the plan schemes are working satisfactorily or not. If one works, there should be certain outsider to see whether he is working properly or not. For this reason I think this permanent high-power commission is necessary. I have not used the word 'committee' but have used the word 'commission' significantly, because they will be clothed with more powers and they will give recommendations uninfluenced by any Government agency.

After this, I should like to refer to one or two things which have been said about education. The recommendation No.102 suggests some radical changes in the pattern of education in the primary and secondary stages. I think the committee has assumed a role for which it was not designed. Here, they have recommended a thing which, I think, is not advisable. They say that the Head Masters of High Schools should become the Inspectors of Middle Schools and that Headmasters of Middle Schools should inspect primary schools and so on and so forth. I do not know whether any State can think of converting their Head Masters as Inspectors of Schools. As it is, a Head Master has to look to the administrative aspects of a school, whether he is the Head Master of a High School or of a Middle School and for that many States give allowances to the Head Masters. With the introduction of compulsory primary education, it has become very necessary that the Inspectors should be named as Attendance Officers and they should be clothed with powers to issue notices and other things. (*Interruption*) A Head Master can become an Examiner

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

but he cannot become an Inspector. Can he assume the two roles and can he do effectively the work entrusted to him?

Now, I come to recommendation No. 104. It says that the Deputy Commissioner of Examinations may take over the work of the Educational Bureau and the Post of Direction, Educational Bureau, abolished. This also seems to be a strange proposition, because the Educational Bureau is doing a very important research work. It frames the syllabus right from primary classes upto high school classes. Even the syllabus for training colleges is prepared by this Bureau. Not only this, but it also sets down a pattern of writing textbooks. It sets up various committees manned by experts and under its supervision even text books are being prepared. Therefore, we cannot expect the Deputy Commissioner of Examinations, who looks after so many administrative matters about examinations, to attend to the work of this Bureau also. Of all the recommendations made by the committee, I think this is a strange one and I hope the Government will take into consideration such things which are not desirable.

There is another recommendation made at page 440 (No.128). It is that all text-books in Government schools should be printed at the Government Press and made available at least a month in advance of the academic year. Here, there is one presumption *viz.* that all text-books are nationalised and that those nationalised books are printed in the Government press. This committee ought to have known that all text-books are not nationalised. In fact, even half the number has not been nationalised and there is large private effort also. If these private people submit their text-books and if they are approved, can any Government compel them to print their text-books in a particular press. We cannot do that. If they can save money on that account, they will go to a private press and print it economically. Therefore, I

think this suggestion is not feasible. As it is, I think the Government press is overloaded with work and they are not able to print many of the text-books with the result they are calling for tenders and giving their text-books to the private printing presses for printing. Therefore, unless we nationalise all the text-books, this suggestion cannot be implemented.

Then, there is one recommendation about Universities (No. 141). It says: "The Universities should be regarded as national institutions. The maintenance of academic standards in them, and grant of financial assistance to them should be the responsibility of the Ministry of Education, Government of India." Here, I think they have overlooked the constitutional provision made in List II, Seventh Schedule. Entry No. 11 relates to Education including Universities. Subject to the provisions of entries 63, 64, 65 and 66 of List I and entry 25 of List III, education including Universities is a field in which the State Government alone is competent to legislate. Not only that, it is the State Government which is to meet the expenditure. The entries 64 and 65 of List I relate to institutions of national importance. Entry 63 relates to the Benares Hindu University and the Aligarh Muslim University which are entirely financed by the Government of India. Then the institutions for scientific and technical education; here Sir, as far as research is concerned, they ought not to have recommended. As far as research or post-graduate courses are concerned, the Government of India or the Central Government comes into the picture to the extent that it is financed by the U.G.C. They have already set up a Statutory Board called the University Grants Commission.

12-00 NOON

MR. SPEAKER.—Under recommendation 141, they have taken the premises that University should be regarded as national institution. Therefore, they have recommended this; therefore, is consequential upon the acceptance of the earlier premises.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—All the universities are national universities. But as far as the expenditure part of it goes, I think the State Government under list 2 has got responsibility and as long as the amendment of the Constitution is not carried out, I do not think that part of the expenditure could be borne by the Centre. If they wanted, they ought to have recommended about the amendment of the Constitution itself. Now, Sir, there are very many recommendations which have to be implemented by the Government. Now, there is one recommendation made about the tax on all new buildings constructed after a particular date. In recommendation No. 262, they have suggested that the State Government should undertake this legislation to tax all new buildings. Sir, I have no quarrel whatsoever about taxing the new buildings. But I think they have transgressed their bounds while recommending to the State Government to tax the property irrespective of the fact that the local bodies have got a greater claim on these taxes. Sir, the Government of India had set up two powerful committees as our Chief Minister knows. There is the Local Taxation Committee Report. Recently in 1952 or 1953 they had also set up a High Power Commission and there is their report. In all these reports, they have recommended that taxes on all the lands and buildings situate in municipal areas or in areas where there are local bodies functioning should be left to the local bodies and that should exclusively be meant for them. In fact, our Chief Minister knows that in those reports all the local bodies represented before the High Power Commission that in the Constitution itself, under List No. 2, the State Government is empowered to tax and those taxes should be entirely left to the local bodies. Not only that, but also an amendment in the Constitution was made so that these taxes may be made over to the local bodies. Here, Sir, it is very strange that they have made a recommendation that the State Government should utilise this source. Well, I do not think that this will be a correct thing. All the properties and

land situated in municipal areas should be left over to these bodies and if at all any legislation is made, it should be made on behalf of these local bodies, and the collections should be earmarked solely and fully for the purpose of these local bodies. Then they have made recommendation about Sales Tax. I need not say anything about it because it has been referred to the Select Committee. Then recommendation No. 281 refers to non-agricultural income. Here, Sir, taking into account the rural conditions prevailing in our State and also illiteracy of our agriculturists, I think the agricultural income should be kept apart as it is done in the Constitution and without mixing the two incomes, I think, Sir, the assessment must be made only on agricultural income without taking into consideration the non-agricultural income. Then, Sir, about recommendation No. 368. This is a very useful recommendation and I think that our Chief Minister will take it into consideration and constitute a Committee. A mixed committee of officials and representatives of trade and commerce in the State may be constituted to suggest simplification of sales tax and its procedure. It is a very important tax. It is not only very important but also a very flexible and elastic source of income to the Government. Sir, even Andhra has set up a Committee and they have recently issued a questionnaire to the Public as to the method of taxing the various items in the State and how the rules and the provisions of Act also should be simplified. Therefore, I suggest that a Committee as suggested by the Economy and Resources Committee should be immediately constituted after the passing of the Sales Tax Amendment Bill so that we may make further amendments and simplify the Sales Tax Law. Then, Sir, there is a recommendation about the rates of interest. Recommendation No. 390 says that the rates of interest on loans given by the State Government should depend on the purpose for which each loan is given and should at least be one per cent higher than the Government's borrowing rate. They say that the

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

penal interest may be enhanced to 50 per cent. Penal interest once levied should not be repaid and loans granted to local bodies should be normally 6 per cent. Here, I think they have made recommendation in a business like manner. I hope, Sir, whatever interest the State Government gives to various agencies including Central Government, the same rate of interest should be charged to the municipalities or to the ryots. I should say that takavi loans are given day in and day out to the cultivators. If the Government want to make some profit on those loans by charging a higher rate of interest, then Sir, I should submit that it would not be a correct method because the Government is not here to make any profit out of the loans taken by it from various agencies. Therefore I should say the same rate of interest should be charged whether it is a municipality or it is ryot or it is any other agency.

Sri K. P. GADAG (Gadag).—I would like to know from the hon. member whether he has anything to say about the outstanding loans from the municipalities. Huge amounts are outstanding from the municipalities in the State.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Sir, if there are huge loans, it is not the fault of any local body. We have created and we are not giving them any funds. They are hungering for money and therefore to blame the local bodies and to say that they are in huge arrears, would not be correct.

Sri GANGADHARA NAMOSHI (Gulbarga).—Does the hon. member know that the Government is also in arrears to municipalities?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—The Taxation Enquiry Committee report says that about 12 taxes enumerated in the Constitution should be handed over to the local bodies so that they can exploit them fully. Here I would like to suggest to the Chief Minister just as we are getting money from the Centre for financing our Plan, we should give grants to the municipalities. We are not doing that.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I am sure it is being done.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Out of 40 per cent we receive as grant from the Centre, we should give 20 per cent to the local bodies.

Mr. SPEAKER.—Is it a discretionary grant of 40 per cent?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—About 50 per cent is given for D.A. For water supply and other schemes in the past something was given. For the future they have laid up a policy that nothing will be given for developmental work.

Sri K. P. GADAG.—When municipalities have taken exclusively on the condition that the amount they take as loan will be returned, no instalment is given since so many years. How should we treat this money?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—That may be technically correct. You can say that if they have full resources and still unwilling to pay. If that is the case, their *bona fides* may be questioned. But when we entrust them with so many functions, should we not provide them sufficient finance? We are encroaching on their rights. When they created these local bodies and defined their powers, we should also entrust them such taxation measures. On the other hand we are encroaching upon their right to tax. We have introduced the Building Tax Bill; Urban Immovable Property Tax Bill; Entertainment Tax Bill and if we see the recommendations of various High Power Commissions, they all have definitely stated that these resources should be entirely left to be taxed by the local bodies. Therefore if we are advancing any loan which they are not capable of repaying, we cannot blame them. We are lending them with open eyes knowing full well that we cannot recover the loans, because big schemes like water supply, etc., they cannot undertake. So, I suggest that just as we are getting grants from the Centre, we should also give to the local bodies some percentage of grants.

Sri K. P. GADAG.—I would like to be enlightened on one point. For schemes like water supply, and other big schemes, the municipalities or the

corporations require huge sums of money. Should they take loans or should Government give only grants? The prevailing system is to grant loans. Therefore, does the hon. member mean to say that instead of advancing loans only grants may be sanctioned.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—In the former Hyderabad State, they used to carry out all the schemes of water supply and $\frac{2}{3}$ of the expenditure used to be treated as grant and $\frac{1}{3}$ of the amount to be recovered by them from the municipalities. Therefore, even the loan part of the amount also used to be advanced and the schemes were executed. But, here we have become just like banias.

Sri S. NIJALINGAPPA.—We are having the traditions built up by you.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Yes, I am also to a certain extent responsible. I do not want to divulge what happened in the Cabinet. From the beginning I am of firm opinion that these local bodies should not be starved. Otherwise, scrap them and do not hand over any responsibility to them. You can yourself carry out their functions. Therefore, our Government should follow a liberal policy as far as big schemes are concerned—water supply and drainage. I am not speaking about roads, sanitation and other things. Let them spend from their own resources and then they may be made to stand on their own legs.

The amount of loans to municipalities should be strictly related to their financial position and repayment capacity. But, if this is the recommendation I do not think any local body can thrive under those conditions. Therefore, let us be liberal about it.

I was taken unawares when our Whip prompted me to speak. I have spoken what was uppermost in my mind. I shall close my speech.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರದ್ವಿ (ಮುದ್ದೆ ಬಿಹಾಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾವು ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗು

ತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪಹು ತೆರಿಗೆಗಳ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತರ-ತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಧೋರಣೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. Business Advisory ಸಮಿತಿಯವರು ಸದಸ್ಯರ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಾಲವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ವರದಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು, ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತು. ಈಗ ವಮ್ಮಲ್ಲ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಅವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು, ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜನರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ನೀತಿವಂತರಾಗಬೇಕು. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಡೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಯೋಜನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವು ಪೂರಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ; ಇದರಿಂದ ನುರುದೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನಾವು ಬಡತನದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಹಾಗೇ ತೋರಿದರೂ ಕೂಡ, ನಾವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿಸದೆ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸದೆ ನಮ್ಮ standard of living ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಮೂಲಗಳಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದ್ದು ಎಂಬ ದೋರಣೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವೇಳೆಗೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದೂ ನಿಜ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಲ್ಲ. corruptionನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ರೂಪ, wastage ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ waste ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ, ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಯಾಗಲು ತಮ್ಮ ವೇಳೆಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಮಾಡದೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನೋ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲಕಾರಣ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ)

ವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವುದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿರುವ ಜನರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಮೇಲೆ, ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಏನೋ ದೋಷವಿದೆ ಎಂದಕೂಗಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕುಂದಿದೆಯೋ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಕುಂದಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಮಾನವರಲ್ಲೇ ಕುಂದಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೇನು ಹೇಳುವುದು? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ ಎರಬೇಕು, ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಫಲವಾಗುತ್ತವೆ. corruption ಬೆಳೆದಿದೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ. ಸಮಿತಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತಗಾರರಿರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ ಎರಬೇಕೆಂಬುದು universal truth, ಅದನ್ನೊಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಮಾನು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡಿದ ವೇದದಲ್ಲಿ, ನಾಳು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಾತಾ ಅಣ್ಣಾ ರಾವ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿರುವುದು ಸಹಜ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದೇ ವೇದವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಪರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ ಎಂಬ ಅಕ್ಷೇಪವೂ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಯೋಗ್ಯ, ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಂಥ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ.

Sales Tax, ಎಂದರೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ simplify ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರಿಗೆ ತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯವರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು simplify ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ವತಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮುಖ್ಯದಲ್ಲ ಕುಳಿತು, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಸರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಕೆಲವನ್ನು ವಿಧಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

12-30 P.M.

ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೂಲಿಯಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡುವ ಪರಂಪರೆ ಅವರಲ್ಲಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡುವ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ. ಒಕ್ಕಲಿತನ ವನ್ನೇ ಮೂಲ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿಯೂ ಕೊಂಡಿರುವ ಜನ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೊಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇತರಂಟಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೀಲರಿಗೆ ಅವರು ಹಣ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಇತರ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಕೊಡುವ ರೀತಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅವರು ಇದನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುವಂತೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದು ಏಕಿತವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎ. ಜಿ. ಆರ್. ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Food grains and essential articles ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಏಕಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಯೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಕೆರೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ನಿರಾಕರ ಕೆಲಸಗಳು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಉದ್ಯೋಗ ಮುಖವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲಿತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆವೆಂದರೆ ನಿರ್ದೋಗತನ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ದೋಗತನ ಹೋಗಲೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ಏನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಾಫಲಗೊಳಿಸುವುದೊಂದೇ ದಾರಿ. ಆಗಲೇನೇ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಾಗರಿಕನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎ. ಜಿ. ಆರ್. ಕಮಿಟಿಯವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet again at 1 P.M. on Monday, the 17th September 1962.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 17th September 1962.